

**ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ**

КИЇВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ БУДІВНИЦТВА І ДИЗАЙНУ

ЗАТВЕРДЖУЮ

**Голова приймальної комісії
Київського вищого професійного
училища будівництва і дизайну**

Г. АЛЕКСЕНКО

2021

ПРОГРАМА

**вступного іспиту з української мови для здобуття освітньо-кваліфікаційного
рівня фаховий молодший бакалавр на базі освітньо-кваліфікаційного рівня
кваліфікований робітник зі спеціальностей
076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»
192 «Будівництво та цивільна інженерія»**

ЗМІСТ

1. Форма, структура, зміст та оцінювання вступного іспиту з української мови

2. Програмні вимоги вступного іспиту з української мови

3. Поради для написання вступного іспиту з української мови

4. Тестові завдання для самоперевірки знань з української мови

5. Список рекомендованої літератури

I. ФОРМА, СТРУКТУРА, ЗМІСТ ТА ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ІСПИТУ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Здобувачі освіти, які вступають до Київського вищого професійного училища будівництва і дизайну на навчання за складають вступний іспит з української мови у формі письмового тестування відповідно до програм зовнішнього незалежного оцінювання.

Здобувач освіти, який складає вступний іспит, отримує індивідуальне екзаменаційне завдання, а також відповідний бланк відповідей.

Для виконання вступного іспиту з української мови встановлено норму часу (в астрономічних годинах) – 30 хвилин.

Використання електронних приладів, підручників, навчальних посібників та інших матеріалів під час вступного іспиту заборонено.

Вступний іспит з української мови містить завдання, які складаються із 24 тестових завдань закритої форми з вибором однієї правильної відповіді, кожне з яких оцінюється в 0,5 бала. Для кожного тестового завдання з вибором відповіді дано п'ять варіантів відповідей, з яких тільки одна правильна.

У бланку відповідей слід вказати лише одну літеру, якою позначена відповідь. При цьому вступник не повинен наводити будь-які міркування, що пояснюють його вибір відповіді.

Оцінювання вступного іспиту з української мови:

Результати вступного іспиту з української мови оцінюється за 12-бальною шкалою. Вступний іспит з української мови містить завдання, які складаються із 24 тестових завдань закритої форми з вибором однієї правильної відповіді, кожне з яких оцінюється в 0,5 бала. Максимальна кількість балів, яку можна набрати, – 12 балів.

Якщо вступник набрав менше, ніж 4,0 бали, він до наступного випробування та до конкурсного відбору не допускається.

II. ПРОГРАМНІ ВИМОГИ З ВСТУПНОГО ІСПИТУ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Для вступників на основі освітньо–кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника проводиться вступний іспит з української мови у формі тестування відповідно до програми зовнішнього незалежного оцінювання відповідного року:

Назва розділу		Зміст мовного матеріалу		Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1.	Фонетика. Графіка. Орфографія	Алфавіт. Основні уподібнення звуків. Спрощення в групах Основні чергування Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правопис великої	Наголос. випадки в приголосних. випадки у-в, і-ї. що випадки і-її. Правила вживання Подвоєння позначення м'яких збігу приголосних Правопис суфіксів. випадки приголосних звуків. Правопис великої	Учасник (учасниця) ЗНО повинен (повинна) вміти: Розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-її. Наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм. Розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила

	<p>літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>nn</i> у прикметниках і діеприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови</p>	
<p>2. Лексикологія. Фразеологія</p>	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів,</p>

	слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послугуючись їхніми виражальними можливостями

<p>4.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати прикметники; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; відмінювати прикметники; відрізнити правильні форми прикметників від помилкових</p>
<p>4.3. Числівник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізнити правильні форми числівників від помилкових; добирати потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат</p>
<p>4.4. Займенник</p>	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнити правильні форми займенників від</p>

	<p>Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників</p>	<p>помилкових, правильно добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні, правильно утворювати й писати неозначені й заперечні займенники</p>
<p>4.5. Дієслово</p>	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но, -то</i>). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p>	<p>Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати часи й способи дієслів; використовувати один час і спосіб у значенні іншого; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізняти їх від</p>

	<p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но, -то</i>.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот</p>	<p>дієприслівників), визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні.</p> <p>Розпізнавати дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами</p>
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль, ступені порівняння</p>

	<p>найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>	<p>прислівників; відрізнати правильні форми прислівників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>
<p>4.7. Службові частини мови</p>	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю. за вживанням і будовою; відрізнати сполучники від інших співзвучних частин</p>

	<p>Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови.</p> <p>Правопис часток</p>	<p>мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати частки; правильно писати частки</p>
4.8. Вигук	<p>Вигук як частина мови. Правопис вигуків</p>	<p>Розпізнавати вигуки й правильно їх писати</p>
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення.	<p>Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення</p>	<p>Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення</p>
5.2. Речення	<p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом</p>	<p>Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю</p>

	граматичної основи (двоскладні й односкладні); наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань)	однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати

		виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці
5.2.3. Односкладні речення	Грамаітична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими	Розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками,

	<p>членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні</p>	<p>обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них</p>
<p>5.2.5. Складне речення</p>	<p>Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення</p>	<p>Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. Добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно розставляти розділові знаки, будувати схему такого речення</p>
<p>5.2.5.1. Складносурядне речення</p>	<p>Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному</p>	<p>Розпізнавати складносурядні речення, визначати смислові зв'язки між частинами</p>

	<p>реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні</p>	<p>складносурядного речення; комунікативно доцільно використовувати його виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні</p>
<p>5.2.5.2. Складнопідрядне речення</p>	<p>Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них</p>	<p>Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, відобразити її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі</p>

		спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в

		конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художнїй, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основнї ознаки, функції	Розпїзнавати стилї мовлення, визначати особливостї кожного з них; користуватися рїзноманїтними виражальними засобами української мови в процесї спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльностї; адресант і адресат мовлення; монологїчне й діалогїчне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовнїсть, логїчна послїдовнїсть, багатство, точнїсть, виразнїсть, доречнїсть, правильнїсть). Основнї ознаки тексту: зв'язнїсть, комунїкативнїсть, членованїсть, інформативнїсть. Зміст і	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне. Критично оцїнювати прочитане. Аналізувати тексти рїзних стилїв, типїв і жанрїв. Будувати письмове висловлення, логїчно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темї й основнїй думцї, задуму,

	<p>будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення</p>	<p>вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети. Уміти формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. Знаходити й виправляти похибки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання</p>
--	--	--

III. ПОРАДИ ДЛЯ НАПИСАННЯ ВСТПУНОГО ІСПИТУ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Вступний іспит складається із тестових завдань.
2. Відповідайте тільки після того, як Ви уважно прочитали та зрозуміли завдання і правила його виконання.
3. Завдання виконуйте спочатку на чернетці (чисті листи, які пізніше додаються до роботи, але не оцінюються).
4. До бланка відповідей записуйте лише правильні, на Вашу думку, відповіді.
5. Відповіді до бланка відповідей вписуйте чітко, відповідно до інструкцій щодо кожного типу завдань.
6. Подвійні, неправильно записані, закреслені, підчищені та виправлені відповіді у бланку відповідей – зараховуються як ПОМИЛКА! (бали не нараховуються)
7. Якщо ви випадково записали неправильну відповідь, вкінці бланку у відповідних графах позначте правильний, виправлений варіант.
8. Ваш результат залежить від загальної кількості правильних відповідей, записаних до бланку відповідей.
9. Добре вивчіть будову екзаменаційного завдання та бланку відповідей.

IV. ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Однакова кількість звуків і букв у кожному слові рядка

- А боєць, вищість, зраджений, відсіювання
- Б євробачення, воїнський, італієць, розжувати
- В подвоєння, лояльний, надзвуковий, вимріяний
- Г гушавінь, озброєння, лоджія, осяяння
- Д виявлення, відзвітувати, мелодія, їдальня

2. Приголосні тільки глухі в кожному слові рядка

- А фікус, папуга, цукати, тьохкати
- Б капуста, пакетик, сахатися, ціпочок
- В ситечко, тапочки, пайок, часопис
- Г тактика, пощастити, сестриця, цяточка
- Д сипучість, частка, пакуночок, точиться

3. Підкреслена буква позначає той самий звук в усіх словах рядка

- А фу^жер, лев^кой, мара^фон, сим^фонія
- Б пиш^еться, тло^нень, сті^л, т^ьмяний
- В хиб^ний, хвал^ько, схо^пити, мо^х
- Г про^сьба, сім'я, прихиль^ність, с^яйво
- Д колесо, мок^рий, вокзал, скуп^ість

4. Звук [с] вимовляємо в усіх словах рядка

- А си^рий, гаси^ти, сімей^ний
- Б рад^ість, сонцепоклон^ник, пи^сати
- В поса^да, зцементован^ний, смач^но
- Г мороз, садок, господин^я
- Д про^сьба, висп^атись, бо^сий

5. Наголос на другому складі мають усі слова рядка

- А дочка, подру^га, вимо^ва, сантимет^р, іде^мо
- Б спи^на, вираз^но, завдан^ня, попер^еду
- В пред^мет, руко^пис, ненавид^іти, в'яз^кий
- Г кро^пива, прияз^нь, гороши^на, каталог

6. Літеру е на місці пропуску треба писати в усіх словах рядка

- А випещ^{..}ний, долон^{..}чка, удалеч^{..}ні, овоч^{..}сховище
- Б книж^{..}чка, корен^{..}плоди, город^{..}на, б^{..}нтежити
- В ож^{..}ледь, сив^{..}на, замер^{..}хтіти, л^{..}вада
- Г випл^{..}каний, гус^{..}ниця, защ^{..}друвати, л^{..}ментувати
- Д сут^{..}ніти, зат^{..}сатися, горщ^{..}ковий, кл^{..}котіти

7. Літеру и треба писати в усіх словах рядка

- А бад^{..}лина, благоч^{..}стивий, кр^{..}хкий, ж^{..}виця
- Б вар^{..}во, меж^{..}річчя, вич^{..}пурений, кр^{..}шталь
- В п'ят^{..}річка, заруч^{..}ни, нев^{..}димка, обітн^{..}ця
- Г зач^{..}нати, виконав^{..}ця, знів^{..}чити, вел^{..}чина
- Д нож^{..}чок, печ^{..}во, викор^{..}нити, оз^{..}ратися

8. Літеру г треба писати в усіх словах рядка

- А джи(г. г)ун, (г. г)удзик, а(г. г)рус, (г. г)учний
- Б (г. г)рунтець, (г. г)нотик, (г. г)уля, (г. г)азда
- В (г. г)анок, (г. г)валг, (г. г)роно, (г. г)ава
- Г джи(г. г)г, (г. г)речний, об(г. г)рунтувати, (г. г)уцул

- Д (г. г)атунок, за(г. г)ратувати, за(г. г)артувати, (г. г)ринджоли

9. Спрощення приголосних на письмі відбувається в усіх словах рядка

- А волос^{..}ний, особистіс^{..}ний, зліс^{..}ний, зап'яс^{..}ний

Б цінніс..ний, виїз..ний, швидкіс..ний, перехрес..ний
В тиж..невий, дириген..ський, заздріс..ний, капос..ний
Г очис..ний, пристрас..ний, улес..ливий, кореспонден..ський

10. Усі слова написані правильно в рядку

А викладацький, молотьба, вохкість
Б карпатський, дорожчати, робітництво
В криворізький, об'їжджати, французський
Г інтелігентський, сонячний, надхнення
Д тюркський, свідотство, соняшник

11. М'який знак на місці пропуску пишеться в усіх словах рядка

А кіл..кість, пот..мянілий, Уман..щина, ескадрил..я
Б власниц..кий, нен..чин, боїш..ся, сяд..мо
В павіл..йон, дон..чин, с..огодні, прос..ба
Г їдал..ня, батал..йон, Акс..онов, матін..чин

12. М'який знак НЕ пишеться в усіх словах рядка

А тон..ший, ніч.., перелаз..мо, рибал..ці
Б землян..ці, яблун..ці, ремін..чик, емул..сія
В буквар.., брин..чати, т..мяність, чотир..ма
Г Уман..щина, майбут..не, мен..ший, бжіл..ці

13. Апостроф ставиться в усіх словах рядка

А В..ячеслав, кар..ера, пів..ящика, медв..яний
Б верб..я, міжгір..я, дзв..якнути, без..ядерний
В зв..ялити, кур..йозний, між..ярусний, круп..яний
Г двох..ярусний, пів..яру, об..єкт, під..їжджати

14. Подвоєння літер відбувається в усіх словах рядка

А священ..ий, довгождан..ий, блажен..ий, спросон..я
Б подорож..ю, Поволж..я, пам'ят..ю, суцвіт..я
В л..яний, зран..я, він..ицький, об..ризкати
Г безліч..ю, юн..ат, розкіш..ю, жовч..ю

15. Подвоєння літер НЕ відбувається в усіх словах рядка

А крос..ворд, буд..изм, іл..юзія, оперет..а
Б піц..ерія, гум..анізм, ім..унітет, груп..овий
В кристал..ічний, однотон..ий, мас..ивний, кол..екція
Г діаграм..а, кас..ета, ім..обілізація, процес..ор
Д конгрес..мен, оперет..а, ел..егія, бон..а (гувернантка)

16. Префікс пре- треба писати в усіх словах рядка

А пр..вражий, пр..велебний, пр..дивний, пр..святий
Б пр..хороший, пр..благий, пр..бережний, пр..красний
В пр..жовтий, пр..гірклий, пр..освящений, пр..новий
Г пр..тихий, пр..жовкати, пр..непорочний, пр..дивний
Д пр..зирливий, пр..глушений, пр..лишний, пр..вірний

17. Префікс при- треба писати в усіх словах рядка

А пр..тихнути, пр..бережний, пр..буток
Б пр..біднюватися, пр..везений, пр..славний
Г пр..мирний, пр..міський, пр..чинити
Д пр..сохнути, пр..високий, пр..ахкувати

18. Префікс с- треба писати в усіх словах рядка

А (з. с)понукати, (з. с)плавити, (з. с)класти, (з. с)чениги
Б (з. с)твердження, (з. с)хованка, (з. с)постереження, (з. с)сушити
В (з. с)формувати, (з. с)хибити, (з. с)тримуваний, (з. с)пиляний
Г (з. с)хвалювати, (з. с)фокусувати, (з. с)цілити, (з. с)шити

19. Літеру с треба писати в усіх словах рядка

- А бе..коштовний. ..казати, ..керований
- Б ..формувати, пере..кочити, ..фотографувати
- В ..плетений. ..питати, ..шити
- Г ..тягнути, ро..тлумачити, не..терпний
- Д ..фальшувати, бе..смертя, ..хвалити

20. Прикметники з суфіксом -зьк- утворюються від усіх іменників рядка

- А Золотоноша, молодець, студент, Буг
- Б Волга, товариш, турист, черкес
- В Криворіжжя, Забужжя, Ладога, Таганрог
- Г француз, ремісник, турок, брат

21. Позначте рядок, у якому всі слова іношомовного походження пишуться з буквою п

- А Алж..р. еруд..ція. р..читатив, ш..фон
- Б вент..ляція. с..стема. д..сертація. кор..фей
- В д..намічний. метод..ка. ц..вілізація. д..лікатний
- Г пр..нциповий, д..корація, д..ректор, р..торика

22. Через дефіс пишуться всі слова в рядку

- А генерал/майор, кіловат/година, міні/комп'ютер
- Б південно/бережний, південно/східний, північно/західний
- В військово/транспортний, військово/зобов'язаний, військово/юридичний
- Г ясно/зелений, ясно/окий, ясно/золотистий
- Д вогне/гасник, хліб/сіль, зліт/посадка

23. Усі складні слова потрібно писати через дефіс у рядку

- А лимонно/жовтий, історико/культурний, теоретико/пізнавальний
- Б оздоровчо/спортивний, вогняно/червоний, військово/полонений
- В сліпучо/білий, середньо/віччя, північно/східний
- Г міжнародно/правовий, організаційно/технічний, лимонно/кислий
- Д дослідно/виробничий, пів/аркуш, лірико/драматичний

24. Усі складні слова потрібно писати разом у рядку

- А вічно/зелений, жовто/грудий, науково/фантастичний
- Б дрібно/листяний, спортивно/оздоровчий, електро/ремонтний
- В важко/атлетичний, військово/патріотичний, мало/досвідчений
- Г електро/магнітний, кам'яно/вугільний, валютно/фінансовий
- Д євро/інтеграційний, старо/український, південно/кримський

25. Разом треба писати всі займенники рядка

- А аби/хто, де/котрий, будь/що, хто/небудь
- Б де/хто, чий/небудь, аби/кому, де/кому
- В де/якого, аби/кому, кому/сь, аби/чим
- Г що/небудь, де/який, будь/який, чого/небудь

26. Синонімічний ряд утворюють слова

- А ідеальний, уявний, ілюзорний, примарний;
- Б спільність, згода, спільнота, договір;
- В наступати, просуватися, наставати, занановувати;
- Г досить, доволі, вистачить, годі.

27. Із поданих у дужках синонімів кожен із варіантів можливий у реченні

- А Він поминув ліс і пішов (стежкою, трактом) через жита.
- Б На узліссі розкинув своє гілля (віковий, древній) дуб.
- В Щось сьогодні такий (довгий, тривалий) день!
- Г (Славетна, легендарна) співачка Соломія Крушельницька мала унікальний голос.
- Д І в кого цей хлопець удався такий (вайлуватий, незграбний)?

28. НЕ МОЖНА замінити поданим у дужках варіантом виділене слово в реченні

- А Архітектор наголосив (підкреслив), що проєкт слід виконати вчасно.
- Б За мить вантажна машина зникла (щезла) з очей.

В Технічний персонал змарнував (згаяв) багато часу на підготовчі роботи.

Г У нашій родині панують теплі, дружні стосунки (взаємини).

Д Щоб здобути (отримати) вищу освіту, потрібно наполегливо працювати.

29. НЕ МОЖНА замінити поданим у дужках варіантом виділене слово в реченні

А Діти безтурботно (безпечно) гралися на проїжджій частині вулиці.

Б Усяке друковане слово мало своє місце на полицках цієї бібліотеки (книгозбірні).

В Максимові Рильському була властива (притаманна) любов до людини і природи.

Г Колись тут було русло (річище) Ташані, потім воно пересохло, поросло травою.

Д Я люблю тільки (лише) таку гру, де я певна, що виграю.

30. Виділене слово вжито у невластивому йому значенні в реченні

А Україна проголосила незалежність у серпні 1991 року.

Б Цю інформацію розголошувати заборонено.

В Доповідач виголосив палку промову.

Г Найактивнішим учасникам концерту оголошено подяку.

Д Голова зборів проголосив порядок денний.

31. Фразеологічний зворот ужито в реченні

А Часу було обмаль, а він усе одно бив байдики.

Б Побачивши великий натовп людей, перехожі дивувалися.

В Величезна сила криється в людському розумі.

Г Пісня народжує радість.

32. Значення «надумане мірило упередженої людини, яка підганяє під нього факти дійсності» має фразеологізм

А піррова перемога

Б прокрустове ложе

В геростратова слава

Г дамоклів меч

Д Еолова арфа

33. Неправильно визначено значення фразеологічного звороту

А надуті губи – образитись, виявити невдоволення

Б спустити на землю – змусити когось не втрачати почуття реальності

В рильце в пушку – про когось привітного й лагідного

Г черв'ячок точить – непокоять тяжкі, гнітючі роздуми

34. Не збігається за значенням з іншими фразеологізм

А обламати роги

Б підвести під монастир

В збити пиху

Г вкрутити хвоста

35. Значення фразеологічного звороту *снувати химери*

А пліткувати про щось

Б інтригувати когось

В виготовляти домотканий килим

Г домагатися чого-небудь від когось

Д фантазувати про щось

36. Фразеологізм – синонім до слова *засоромитися*

А пустити червоного півня

Б як рак свисне

В пекти раків

Г показати, де раки зимують

Д ухопити шилом патоки

37. Фразеологізм – синонім до слова *хитрувати*

А заплющувати очі

Б замилювати очі

В замазувати очі

Г заливати очі

38. Антонім до фразеологізму *хоч в око стрель* є в реченні

А Ситуація – хоч крізь землю провалися.

Б Сьогодні надворі ясно, хоч голки збирай.

В Тихо довкола, хоч мак сій.

Г У хаті хоч зуби клади на полицю.

39. До спільного роду належать усі іменники рядка

А незграба, добряга, гайдамака, базіка

Б молодчина, капризуха, нероба, бездара

В сіромаха, базіка, непосида, неотеса

Г сердега, нерівня, стиляга, босячня

Д роботяга, задирака, жирафа, сирота

40. До жіночого роду належать усі іменники рядка

А ООН, Чилі, леді, Міссісіпі

Б Сочі, таксі, метро, кіно

В піаніно, Делі, аташе, ГЕС

Г бязь, СДПУ, Токіо, мадам

V. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Глазова О. П. Українська орфографія: Навч. посібник. - Харків: Веста: Вид-во «Ранок», 2005. - 384 с.
2. Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів: Навч. посіб. - 7-ме вид., стереотип. - К.: Вища шк, 2006. - 287 с.
3. Фурдуй М. І. Українська мова. Практикум з правопису: Навч. посібник / За ред. В. В. Різуна. - К.: Либіль, 2003. - 272 с.
4. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови. - К.: Освіта, 2002. - 254 с.
5. Орфографічний словник української мови: Близько 120000 слів / Уклад.: С. І. Головащук, М. М. Пещак, В. М. Русанівський, О. О. Тараненко. - К.: Вид-во „Довіра“, 1994. - 864 с.
6. Словник іншомовних слів / Укладачі: С. М. Морозов, Л. М. Шкарапута. - К.: Наук, думка, 2000. - 680 с.
7. Український правопис / Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, Ін-т укр. мови НАН України. - К.: Наук, думка, 2007. - 288 с.
8. Чукіна В. Ф., Почтаренко О. М., Почтаренко Г. С. Український правопис в таблицях і схемах: Навчальне видання. - К.: Логос, 2005. - 176 с.
9. Ющук І. П. Українська мова: Підручник. - К.: Либідь, 2003. - 640 с.